

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE

af 21. oktober 2010

om retningslinjer for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker

(2010/707/EU)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 148, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

under henvisning til udtalelse fra Beskæftigelsesudvalget ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det fastslås i artikel 145 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), at medlemsstaterne og Unionen skal arbejde på at udvikle en samordnet strategi for beskæftigelse og især for fremme af en velkvalificeret, veluddannet og smidig arbejdsstyrke så vel som arbejdsmarkeder, som reagerer på økonomiske forandringer, med henblik på at nå de mål, der er fastsat i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). Under hensyn til national praksis for så vidt angår arbejdsmarkedets parters ansvar betragter medlemsstaterne beskæftigelsesfremme som et spørgsmål af fælles interesse og samordner deres indsats i den henseende i Rådet i overensstemmelse med artikel 148 i TEUF.
- (2) Artikel 3, stk. 3, i TEU fastslår, at Unionen skal tilstræbe fuld beskæftigelse og bekæmpe social udstødelse og forskelsbehandling, fremme social retfærdighed og beskyttelse og foreskriver Unionens initiativ til samordning af medlemsstaternes sociale politikker. Det foreskrives i artikel 8 i TEUF, at Unionen i alle sine aktiviteter skal tilstræbe at fjerne uligheder og fremme ligestilling mellem mænd og kvinder. Ifølge artikel 9 i samme traktat skal Unionen ved fastlæggelsen og gennemførelsen af sine politikker og aktiviteter tage hensyn til de krav, der er knyttet til fremme af et højt beskæftigel-

sesniveau, sikring af passende social beskyttelse, bekæmpelse af social udstødelse samt et højt niveau for uddannelse og erhvervsuddannelse.

- (3) TEUF foreskriver, at Rådet skal vedtage beskæftigelsesretningslinjer og overordnede retningslinjer for den økonomiske politik, som skal være retningsgivende for medlemsstaternes politikker.
- (4) Lissabonstrategien, der blev iværksat i 2000, var baseret på en erkendelse af, at Unionen havde behov for at øge sin beskæftigelse, produktivitet og konkurrenceevne og samtidig styrke den sociale samhørighed i betragtning af den globale konkurrence, teknologiske ændringer, miljømæssige udfordringer og en aldrende befolkning. Lissabonstrategien blev relanceret i 2005 efter en midtvejsrapport, som førte til større fokus på vækst og flere og bedre job.
- (5) Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse bidrog til at skabe konsensus om det overordnede mål for Unionens politikker på det økonomiske og beskæftigelsesmæssige område. Inden for rammerne af denne strategi blev overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og beskæftigelsesretningslinjer vedtaget ved Rådets beslutning 2005/600/EF ⁽⁵⁾, som blev revideret ved Rådets beslutning 2008/618/EF ⁽⁶⁾. De 24 retningslinjer udgjorde grundlaget for de nationale reformprogrammer, der fastlagde de vigtigste makroøkonomiske, mikroøkonomiske og arbejdsmarkedsrelaterede prioriteter for Unionen generelt. Erfaringen viser imidlertid, at retningslinjerne ikke fastsatte tilstrækkelig klare prioriteter, og at forbindelsen mellem dem kunne have været stærkere. Det begrænsede deres virkning på den nationale politikformulering.
- (6) Den finansielle og økonomiske krise, der startede i 2008, førte til et betydeligt fald i antallet af arbejdspladser og potentielt output og har ført til en dramatisk forværring af de offentlige finanser. Den europæiske økonomiske genopretningsplan har imidlertid hjulpet medlemsstaterne med at tackle krisen, bl.a. gennem en samordnet finanspolitisk stimulering med euroen som garant for makroøkonomisk stabilitet. Krisen viste således, at når samordningen af de økonomiske politikker på EU-niveau styrkes og gøres effektiv kan det give væsentlige resultater. Krisen

⁽¹⁾ Udtalelse af 8.9.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 27.5.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ Udtalelse af 10.6.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁴⁾ Udtalelse af 20.5.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽⁵⁾ EUT L 205 af 6.8.2005, s. 21.

⁽⁶⁾ EUT L 198 af 26.7.2008, s. 47.

understregede også den tætte indbyrdes afhængighed mellem medlemsstaternes økonomiske og beskæftigelsesmæssige resultater.

(7) Kommissionen foreslog at udarbejde en ny strategi for det næste årti, »Europa 2020-strategien«, for at sætte Unionen i stand til at komme stærkere ud af krisen og vende økonomien mod intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, ledsaget af høje beskæftigelses- og produktivitetsniveauer og et højt niveau af social samhørighed. Fem overordnede mål, der er nævnt i de relevante retningslinjer, udgør de fælles målsætninger, der skal være retningsgivende for medlemsstaternes indsats, idet der tages hensyn til deres relative udgangssituationer og nationale forhold, og som også skal være retningsgivende for Unionens indsats. Medlemsstaterne bør endvidere anstrenge sig for at opfylde de nationale mål og fjerne de flaskehalse, der hæmmer væksten.

(8) Som led i en samlet exitstrategi bør medlemsstaterne gennemføre ambitiøse reformer for at sikre makroøkonomisk stabilitet, fremme flere og bedre job og bæredygtige offentlige finanser, forbedre konkurrenceevnen og produktiviteten, nedbringe makroøkonomiske ubalancer og styrke arbejdsmarkedets effektivitet. Afviklingen af den finanspolitiske stimulering bør gennemføres og samordnes inden for rammerne af stabilitets- og vækstpakten.

(9) Inden for rammerne af Europa 2020-strategien bør medlemsstaterne og Den Europæiske Union gennemføre reformer, der tager sigte på »intelligent vækst«, dvs. vækst drevet frem af viden og innovation. Reformerne bør tage sigte på at forbedre kvaliteten af uddannelse og sikre adgang for alle så vel som styrke forskningens og erhvervslivets præstationer og forbedre rammerne yderligere for at fremme innovation og videnerførsel i hele Unionen. Reformerne bør opmuntre iværksættervirksomhed, udvikling af små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og bidrage til at omsætte kreative idéer til innovative produkter, tjenester og processer, der kan skabe vækst, bæredygtige kvalitetsjob og geografisk, økonomisk og social samhørighed, og mere effektivt tackle de europæiske og globale samfundsmæssige udfordringer. I den forbindelse er det vigtigt at få fuldt udbytte af informations- og kommunikationsteknologierne.

(10) Unionens og medlemsstaternes politikker, herunder deres reformprogrammer, bør tage sigte på »bæredygtig vækst«. Bæredygtig vækst indebærer en energi- og resourceeffektiv, bæredygtig og konkurrencedygtig økonomi, en rimelig fordeling af udgifter og goder og udnyttelse af Europas førende rolle i kapløbet om at udvikle nye processer og teknologier, herunder grønne teknologier. Medlemsstaterne og Unionen bør gennemføre de nødvendige reformer for at nedbringe drivhusgasemis-

sioner og sikre en effektiv ressourceudnyttelse, som også vil medvirke til at forebygge miljøforringelse og tab af biodiversitet. De bør tillige forbedre erhvervslivets rammer, stimulere skabelse af grønne job og hjælpe virksomhederne til at modernisere deres industrigrundlag.

(11) Unionens politikker og medlemsstaternes reformprogrammer bør også tage sigte på »inklusiv vækst«. Inklusiv vækst indebærer opbygning af et sammenhængende samfund, hvor borgerne har mulighed for at foregribe og håndtere forandringer og dermed deltage aktivt i samfundet og økonomien. Medlemsstaternes reformer bør derfor sikre adgang og muligheder for alle i hele deres livscyklus og på den måde nedbringe fattigdom og social udstødelse ved at fjerne hindringer for arbejdsmarkedsdeltagelse, navnlig for kvinder, ældre arbejdstagere, unge, handicappede og lovlige migranter. De bør også sikre, at den økonomiske vækst gavner alle borgere og alle regioner, og støtte beskæftigelsesfremmende vækst baseret på ordentligt arbejde. Kernen i medlemsstaternes reformprogrammer bør derfor være at sikre effektive arbejdsmarkeder ved at investere i vellykkede overgange og uddannelsessystemerne, udvikle de nødvendige færdigheder, øge jobkvaliteten og bekæmpe segmentering, strukturel arbejdsløshed, ungdomsarbejdsløshed og inaktivitet, samtidig med at der sikres en passende og holdbar social beskyttelse og aktiv inklusion for at forebygge og reducere fattigdom med særlig vægt på at bekæmpe fattigdom blandt personer i arbejde og reducere fattigdom blandt de grupper, der er mest udsatte for social udstødelse, herunder børn og unge, og samtidig fastholde en vedtaget finanspolitisk konsolidering.

(12) Kvinders øgede deltagelse på arbejdsmarkedet er en forudsætning for at fremme væksten og for at tackle de demografiske udfordringer. Et synligt ligestillingsperspektiv, der integreres i alle relevante politikområder, er derfor af afgørende betydning for gennemførelsen af alle aspekter af retningslinjerne i medlemsstaterne. Der bør skabes betingelser, der støtter udbuddet af passende, økonomisk overkommelige børnepasningsydelse af høj kvalitet for børn i førskolealderen. Princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi bør finde anvendelse.

(13) Unionens og medlemsstaternes strukturreformer kan bidrage effektivt til vækst og beskæftigelse, hvis de fremmer Unionens konkurrenceevne i den globale økonomi, åbner nye muligheder for Europas eksportører og giver konkurrencedygtig adgang til vital import. Der bør derfor tages højde for, hvordan reformerne påvirker den eksterne konkurrenceevne, så det sikres, at de fremmer europæisk vækst og deltagelse på åbne og fair markeder i hele verden.

- (14) Europa 2020-strategien bør baseres på en række integrerede europæiske og nationale politikker, som medlemsstaterne og Unionen bør gennemføre fuldt ud og rettidigt, for at opnå positive afsmittende virkninger af samordnede strukturreformer og et mere konsekvent bidrag fra de europæiske politikker til strategiens mål. Retningslinjerne danner rammen omkring medlemsstaternes udformning, gennemførelse og overvågning af de nationale politikker som led i den samlede EU-strategi. De overordnede mål for Europa 2020 under de relevante retningslinjer bør være retningsgivende for medlemsstaterne, når de fastlægger deres egne nationale mål og eventuelle delmål, under hensyn til deres relative udgangssituationer og nationale forhold og i overensstemmelse med deres nationale beslutningsprocedurer. I forbindelse hermed vil medlemsstaterne kunne trække på de indikatorer, der er udviklet af henholdsvis Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse. Det overordnede beskæftigelsesmål tilstræber nedbringelse af arbejdsløsheden blandt sårbare grupper, herunder unge.
- (15) Samhørighedspolitikken og strukturfondene er blandt en række vigtige mekanismer for at nå de prioriterede mål om en intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst i medlemsstaterne og regionerne. Det Europæiske Råd understregede i sine konklusioner af 17. juni 2010 vigtigheden af at fremme økonomisk, social og territorial samhørighed for at bidrage til, at den nye Europa 2020-strategi bliver vellykket.
- (16) Medlemsstaterne bør i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af deres nationale reformprogrammer, der tager hensyn til disse retningslinjer, sikre en effektiv forvaltning af beskæftigelsespolitikkerne. Disse retningslinjer er ganske vist rettet til medlemsstaterne, men Europa 2020-strategien bør alt efter omstændighederne gennemføres, overvåges og evalueres i partnerskab med alle nationale, regionale og lokale myndigheder i tæt samarbejde med parlamenter så vel som arbejdsmarkedets parter og repræsentanter for civilsamfundet, både hvad angår udarbejdelsen af nationale reformprogrammer, gennemførelsen heraf og den overordnede kommunikation om strategien.
- (17) Europa 2020-strategien er baseret på et mindre sæt retningslinjer, der erstatter de tidligere 24 retningslinjer, og omhandler beskæftigelse og overordnede økonomiske politikker på sammenhængende vis. Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, der er knyttet som bilag til denne afgørelse, hænger nøje sammen med retningslinjerne for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker, der er knyttet som bilag til Rådets henstilling af 13. juli 2010 om overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker⁽¹⁾. De udgør tilsammen de integrerede retningslinjer for Europa 2020.
- (18) Disse nye integrerede retningslinjer er i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd. De giver præcis vejledning til medlemsstaterne om fastlæggelsen af deres nationale reformprogrammer og gennemførelsen af reformer under hensyntagen til den indbyrdes afhængighed og i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpacten. Beskæftigelsesretningslinjerne bør danne grundlag for alle landespecifikke henstillinger, som Rådet måtte rette til medlemsstaterne i henhold til artikel 148, stk. 4, i TEUF parallelt med de landespecifikke henstillinger, der rettes til medlemsstaterne i henhold til artikel 121, stk. 4, i samme traktat, således at der bliver tale om en sammenhængende pakke af henstillinger. Beskæftigelsesretningslinjerne bør også danne grundlag for udarbejdelsen af den fælles rapport om beskæftigelsen, som Rådet og Europa-Kommissionen fremlægger for Det Europæiske Råd én gang om året.
- (19) Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse bør overvåge fremskridtene med hensyn til de beskæftigelsesmæssige og sociale aspekter af beskæftigelsesretningslinjerne i overensstemmelse med deres respektive traktatbaserede mandater. Dette bør især bygge på aktiviteterne under den åbne koordinationsmetode på områder som beskæftigelse og social beskyttelse og social inklusion. Endvidere bør Beskæftigelsesudvalget bevare tæt kontakt med Rådets andre relevante forberedende organer, herunder på uddannelsesområdet.
- (20) Selv om disse retningslinjer skal udarbejdes hvert år, bør de være stabile indtil 2014, således at der kan fokuseres på gennemførelsen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Retningslinjerne for medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, som fastlagt i bilaget, vedtages hermed.

Artikel 2

Retningslinjerne tages i betragtning i medlemsstaternes beskæftigelsespolitikker, som der rapporteres om i de nationale reformprogrammer.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 21. oktober 2010.

På Rådets vegne

J. MILQUET

Formand

⁽¹⁾ EUT L 191 af 23.7.2010, s. 28.

BILAG

RETNINGSLINJER FOR MEDLEMSSTATERNES BESKÆFTIGELSESPOLITIKKER

Retningslinje 7: Øge arbejdsmarkedsdeltagelsen for kvinder og mænd, reducere strukturel arbejdsløshed og fremme jobkvalitet

Aktivisering er afgørende for at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen. Medlemsstaterne bør integrere de flexicityprincipper, som Det Europæiske Råd har godkendt, i deres arbejdsmarkedspolitikker og anvende dem, idet de gør passende brug af Den Europæiske Socialfond og andre EU-fonde til at øge arbejdsmarkedsdeltagelsen og bekæmpe segmentering, inaktivitet og ulighed mellem kønnene, samtidig med at den strukturelle arbejdsløshed nedbringes. Foranstaltninger til fremme af fleksibilitet og sikkerhed bør være både afbalancerede og gensidigt forstærkende. Medlemsstaterne bør derfor indføre en kombination af fleksible og troværdige aftalesystemer, aktive arbejdsmarkeds politikker, effektiv livslang læring, politikker til fremme af arbejdstagernes mobilitet og hensigtsmæssige sociale sikringsystemer i forbindelse med arbejdsmarkedsskift ledsaget af klare rettigheder og forpligtelser for arbejdsløse til aktivt at søge arbejde. Medlemsstaterne bør sammen med arbejdsmarkedets parter sikre, at flexicity på arbejdspladsen får særlig bevågenhed.

Medlemsstaterne bør fremme den sociale dialog og tackle segmenteringen af arbejdsmarkedet gennem foranstaltninger vedrørende usikre ansættelsesforhold, underbeskæftigelse og sort arbejde. Jobmobilitet bør belønnes. Jobkvalitet og beskæftigelsesvilkår bør tackles. Medlemsstaterne bør bekæmpe fattigdom blandt personer i arbejde og fremme sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen. Der bør også sikres passende social sikring for arbejdstagere med tidsbegrænsede kontrakter og selvstændige. Arbejdsformidlingstjenesterne spiller en vigtig rolle i aktiveringen og matchningen, og de bør derfor styrkes med individualiserede tjenester og aktive og forebyggende arbejdsmarkedsforanstaltninger på et tidligt stadium. Sådanne tjenester og foranstaltninger bør være åbne for alle, herunder for unge og for arbejdstagere, der trues af arbejdsløshed, samt dem, der befinder sig længst væk fra arbejdsmarkedet.

Det er stadig vigtigt at skabe politikker, der bevirker, at det kan betale sig at arbejde. For at øge konkurrenceevnen og erhvervsfrekvensen, navnlig for de lavt uddannede, og i overensstemmelse med retningslinje 2 for den økonomiske politik bør medlemsstaterne fremme de rette rammer for lønforhandlinger og udvikling af arbejdskraftomkostninger, der er forenelige med prisstabilitet og produktivitetstendenser. Medlemsstaterne bør revurdere skatte- og overførselssystemerne og den offentlige sektors mulighed for at give den nødvendige støtte med henblik på at øge erhvervsfrekvensen og stimulere efterspørgslen efter arbejdskraft. De bør fremme aktiv aldring, ligestilling mellem kønnene, herunder lige løn, og integration på arbejdsmarkedet af unge, handicappede, lovlige migranter og andre sårbare grupper. Politikker, der sikrer balance mellem arbejde og privatliv, med økonomisk overkommelige pasningsordninger og nye former for tilrettelæggelse af arbejdet, bør indrettes på at øge beskæftigelsesfrekvensen, navnlig blandt unge, ældre arbejdstagere og kvinder. Medlemsstaterne bør også fjerne hindringer for nyuddannedes adgang til arbejdsmarkedet, fremme selvstændig erhvervsvirksomhed, iværksættervirksomhed og jobskabelse på alle områder, bl.a. inden for grøn beskæftigelse og på plejeområdet, og fremme social innovation.

EU's overordnede mål, som vil danne grundlag for medlemsstaternes fastsættelse af deres nationale mål under hensyntagen til deres relative udgangssituationer og nationale forhold, er at sigte mod at bringe beskæftigelsesfrekvensen for kvinder og mænd mellem 20 og 64 år op på 75 % inden 2020, bl.a. ved øget deltagelse af unge, ældre og lavtuddannede arbejdstagere og bedre integration af lovlige migranter.

Retningslinje 8: Udvikle en kvalificeret arbejdsstyrke, der modsvarer arbejdsmarkedets behov, og fremme livslang læring

Medlemsstaterne bør fremme produktivitet og beskæftigelsesegnethed gennem et passende udbud af viden og færdigheder, der er tilpasset den nuværende og kommende efterspørgsel på arbejdsmarkedet. En grunduddannelse af høj kvalitet og attraktiv videreuddannelse skal suppleres med effektive incitamenter til livslang læring for såvel beskæftigede som arbejdsløse og således sikre, at alle voksne har mulighed for at blive omskolet eller forbedre deres kvalifikationer og overvinde kønsstereotyperne, og med initiativer, der giver nye chancer for læring og målrettede migrations- og integrationspolitikker. Medlemsstaterne bør udvikle systemer, der anerkender erhvervede kompetencer, og bør fjerne hindringerne for arbejdstagernes beskæftigelsesmæssige og geografiske mobilitet og fremme erhvervelse af tværfaglige kompetencer med henblik på at støtte kreativitet, innovation og iværksættervirksomhed. Der bør især fokuseres på at støtte arbejdstagere med en lav og forældet uddannelse og øge ældre arbejdstageres beskæftigelsesegnethed, idet uddannelse, færdigheder og erfaring styrkes for de højt uddannede arbejdstagere, herunder forskere og kvinder på det videnskabelige, matematiske og teknologiske område.

I samarbejde med arbejdsmarkedets parter og virksomheder bør medlemsstaterne forbedre adgangen til faglig uddannelse, forbedre uddannelses- og erhvervsvejledningen. Disse forbedringer bør kombineres med systematisk information om nye jobmuligheder, fremme af iværksættervirksomhed og opmærksomhed på fremtidige kvalifikationsbehov. Investeringer i udviklingen af menneskelige ressourcer, opkvalificering og deltagelse i livslange læringsordninger bør fremmes gennem fælles finansielle bidrag fra det offentlige, privatpersoner og arbejdsgivere. For at støtte unge og navnlig unge, der er arbejdsløse eller under uddannelse, bør medlemsstaterne i samarbejde med arbejdsmarkedets parter indføre ordninger, der hjælper disse personer med at finde deres første arbejde, få erhvervs erfaring eller videreuddannelse, herunder lærlingeuddannelser, og bør hurtigt gribe ind, når unge bliver arbejdsløse.

En regelmæssig overvågning af politikkerne til opkvalificering og forudsigelse af fremtidige behov bør bidrage til at identificere områder, der kan forbedres, og øge uddannelsessystemernes muligheder for at tilpasse sig arbejdsmarkedets nuværende og nye behov, som f.eks. en lavemissions- og ressourceeffektiv økonomi. For at opfylde disse mål bør medlemsstaterne i relevant omfang mobilisere ESF og andre EU-midler. Politikker, der stimulerer efterspørgslen efter arbejdskraft, kan supplere investeringer i menneskelig kapital.

Retningslinje 9: Sikre effektive kvalitetsuddannelsessystemer på alle niveauer og øge den andel af befolkningen, der har afsluttet en videregående eller tilsvarende uddannelse

For at give alle adgang til faglig og almen uddannelse af høj kvalitet og forbedre de uddannelsesmæssige resultater bør medlemsstaterne investere effektivt i faglige og almene uddannelsessystemer, bl.a. ved at øge arbejdsstyrkens uddannelsesniveau, så den får mulighed for at tilpasse sig de hurtige forandringer på moderne arbejdsmarkeder og i samfundet som helhed. I tråd med principperne om livslang læring bør foranstaltningerne dække alle sektorer (fra uddannelse af små børn til højere uddannelse, faglig uddannelse samt voksenuddannelse), også under inddragelse af læring i uformelle og ikke-formelle sammenhænge. Reformen bør tage sigte på at erhverve de nøglekompetencer, som er nødvendige for enhver borger i en videnbaseret økonomi, navnlig hvad angår beskæftigelsesegnethed i overensstemmelse med de prioriteter, der nævnes i retningslinje 4. Der bør opfordres til international mobilitet for brugere og lærere. Der bør også tages skridt til at sikre, at læringsmobilitet bliver almindelig for unge mennesker og lærere. Medlemsstaterne bør gøre de almene og faglige uddannelsessystemer mere åbne og relevante, navnlig ved at anvende nationale kvalifikationsrammer, der giver fleksible læringsforløb, og udvikle partnerskaber mellem uddannelse og arbejde. Lærerhvervet bør gøres mere attraktivt, og der bør lægges vægt på grunduddannelsen og den løbende faglige udvikling af lærere. De højere uddannelser bør være mere åbne over for utraditionelle lærere, og deltagelsen i videregående uddannelse eller tilsvarende bør øges. For at nedbringe antallet af unge mennesker, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, bør medlemsstaterne træffe alle nødvendige skridt til at forebygge skolefravald.

EU's overordnede mål, som vil danne grundlag for medlemsstaternes fastsættelse af deres nationale mål under hensyntagen til deres relative udgangssituationer og nationale forhold, er at nedbringe skolefravaldet til mindre end 10 % og øge den andel af 30-34-årige, der afslutter en videregående eller tilsvarende uddannelse, til mindst 40 %⁽¹⁾.

Retningslinje 10: Fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom

Udvidelsen af beskæftigelsesmulighederne er et afgørende aspekt i medlemsstaternes integrerede strategier til at forebygge og reducere fattigdom og fremme fuld deltagelse i samfundet og økonomien. Med henblik herpå bør der gøres en hensigtsmæssig brug af Den Europæiske Socialfond og andre EU-midler. Der bør også gøres en indsats for at sikre lige muligheder, herunder gennem adgang for alle til overkommelige, bæredygtige og kvalitetsprægede tjenester, navnlig på det sociale område. Offentlige tjenester (herunder onlinetjenester i overensstemmelse med retningslinje 4) spiller en vigtig rolle i denne henseende. Medlemsstaterne bør indføre effektive foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling. At inddrage borgerne og fremme arbejdsmarkedsdeltagelse for dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, idet fattigdom blandt personer i arbejde bør forebygges, vil være med til at bekæmpe social eksklusion. Dette vil kræve en styrkelse af de sociale beskyttelsessystemer, livslang læring og omfattende aktive politikker til fremme af inklusion for at skabe muligheder på forskellige stadier i borgernes liv og skærme dem mod risikoen for eksklusion, med særlig opmærksomhed på kvinder. De sociale sikringsystemer, herunder pensioner og adgang til sundhedsvæsenet, bør moderniseres og udnyttes fuldt ud til at sikre passende indkomststøtte og tjenester — og således skabe social samhørighed — samtidig med, at de forbliver finansielt holdbare og opfordrer til deltagelse i samfundet og på arbejdsmarkedet.

⁽¹⁾ Det Europæiske Råd fremhæver medlemsstaternes beføjelser med hensyn til at fastsætte og gennemføre kvantitative mål på uddannelsesområdet.

Overførelssystemerne bør fokusere på at sikre indkomst i overgangssituationer og nedbringe fattigdom, navnlig blandt de grupper, der er mest udsatte for social udelukkelse, som f.eks. eneforsørgerfamilier, minoriteter, herunder romaer, handicappede, børn og unge, ældre kvinder og mænd, lovlige migranter samt hjemløse. Medlemsstaterne bør også aktivt fremme den sociale økonomi og den sociale innovation til støtte for de mest sårbare. Alle foranstaltninger bør også sigte på at fremme ligestilling mellem kønnene.

EU's overordnede mål, som vil danne grundlag for medlemsstaternes fastsættelse af deres nationale mål under hensyntagen til deres relative udgangssituationer og nationale forhold, vil sigte på at fremme social inklusion, navnlig via reduktion af fattigdom, idet det tilstræbes at fjerne risikoen for fattigdom og udstødelse for mindst 20 mio. mennesker ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Gruppen defineres som det antal personer, der er udsat for risiko for fattigdom og udstødelse på grundlag af tre indikatorer (udsat for fattigdomsrisiko, materielle afsavn, arbejdsløs husstand), idet det er op til medlemsstaterne at fastsætte deres nationale mål på grundlag af de mest hensigtsmæssige indikatorer under hensyntagen til deres nationale forhold og prioriteter.